

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 Lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tariful, cu prețuri foarte moderate.

Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

Alegerea dela Dobra.

Pe când scriem aceste șire nu putem ști care va fi sfârșitul alegerii dela Dobra, al cărei rezultat cetitorii nostri il vor afla în telegrama ce se va publica mai jos. Până acum totul e îndoelnic, sigur e numai faptul, că sfârșiri se fac uriașe din amândouă părțile, corteșirile candidatului guvernamental sunt desperate, notarii, solgăbirăii, arăndașii și toți câți atârna cât de cât de administrație, sunt în picioare aleargă. se zbat, și cât direct cât prin corteși obraznici, fâgăduiesc cer și pământ ori amenință cu foc și pucioasă! Nu le pasă nici de asprimea legii. De le spune cineva: „Doar” nu-i iertat se fâgăduiți asta și asta, — ei răspund: „Nouă ni-i iertat!”... Ca și cum legea ar fi făcută pentru a fi cinstită numai de noi, iar de ei a fi călcată în picioare cu cinizm!

În același timp candidatul nostru național își făcea numai datoga, de a se prezenta odată alegătorilor în toate comunele de frunte, a le spune ce gând îl mână în luptă: gândul de a ridica din rolul cenușotcă numele acestui cerc, după care se vină apoi și altele, și a duce luptă deamănă pentru drepturile oropsitului Român, în dieta țerii! Și le cere, cu demnitate, sprijinul.

Și cu bucurie însemnăm aci, că e frumos numărul alegătorilor, cari fâgăduiesc cu tot sufletul alipirea lor și votul lor, și cari lăcrămează de bucurie, că își ved cu ochi visul, de-a avea odată și un candidat național Român, de care se le fie fală că-i Român și pentru care se treacă prin foc și prin apă ca săl scoată!

În același timp am auzit păreri dela chiar un Ungur de funte din Deva, care știind că candidatul „liberal” Dr. Farkas e un om mediocru, care între stări normale de lucruri n'ar putea nici să viseze de deputație, — însuși zicea unui Român: „Din toată inima mea doresc ca Dr. Vlad să fie ales!” — căci îl știu și ei pe Dr. Vlad un talent din cele mai vii, care și în dietă ar fi opodoabă a dietei, nu o simplă umplutură, cum sunt cei mai mulți mameluci ce și-i scoate guvernul chiar în cercurile cu Români. Iar un Ungur din chiar familie nobilă din jurul Dobrei, om serios și cu vază, o spunea verde celor cu cari vorbește de lucru:

„Părerea mea e, că după toată dreptatea, cercul ar trebui lăsat unui Român!”

Și mai sunt destui cari prețuind calitățile celor doi candidați, chiar Unguri fiind, ved și simt că curată ironie ar fi ca dintre aceșt doi să fie trimis în dietă Dr. Farkas!

Dar fie rezultatul ori care, după această alegere tot omul drept judecător va trebui să recunoască un lucru: gruparea activistă din jurul foi „Libertatea” a dat prima probă de foc, că nu e compusă din oameni cari numai vorbesc, ci cari au și energia de a lupta în realitate, a alerga, a osteni, a cheltui chiar, cercând a-și duce ideile lor la isbândă practică!

Lupta ce gruparea noastră a dat-o, făcându-i triumfalul început cu marea adunare dela Gura-dobra, și până la ziua alegerii, a fost într'adevăr încordată, împreunată cu greutate, osteneți și expuneri, pe cari nu le întreprinde decât omul ori oamenii de convingeri nu comozii cari numai teoretizează și dăscălesc dela masa verde, de pe biata coală cutare de hârtie!

De vom reuși să scoatem ales pe Dr. Vlad, mângăierea noastră are să fie deplină și o satisfacție perfectă vom avea față cu toți aceia cari ne-au combătut pentru pășirea noastră.

De va cădea de data asta Dr. Vlad, — și va cădea poate numai pentru-că un „frate” Român i-s'a vîrit ca băț de roată împedecător în cale, — unii teoreticieni ai nostri ne vor striga: Vedeți dară, că noi avem dreptate, că „nu se poate” și trebuie să stăm pasivi, — și ne va fi mai greu a-i convinge că noi și în cazul căderii, avem deja mulțumita noastră prin cât s'a putut face: Frumoasa manifestație a poporului — alegător și nealegător — dela Dobra în Ziua Înălțării, și însuflețirea unei însămnate părți de alegători, de a nu mai vota cu străinul, ci cu cel de sângele său, (și vor fi numeroși acestia, nu ne îndoim, chiar și căzând Dr. Vlad,) — acestea sunt arvuna bogată a unui viitor mai frumos în acest cerc, și dacă acum odată ne-ar chiar scăpa din mână reduta, la cel mai apropiat asalt, la procsimele alegeri, luăm venim pe aceea, că nu are să ne mai scape!

Și noi departe de a ne deprima, în cazul căderii, de a desnădăjdi și a pune sabia iar în teacă, din potrivă: ne vom întoși și mai serios și ne vom organiza de vreme — căci acum ne-a căzut prilejul de tot pe neașteptate și aflându-ne de tot nepregătiți — dar zmeu să fie cine ne va mai bate!

Căci ne-am încredințat deja din cele esperiate până azi, că avem multe elemente bune în acest cerc — precum avem și în zeci de alte cercuri — și pe cele îndoelnice le vom ști noi atrage la noi, și viitorul al nostru este, precum cu dreptate și este ca să fie!

BIRUINȚA!

În mod neînchipuit de strălucit s'a făcut inaugurarea activității ieri la Dobra!

Posomorîți și disgustați au decretat la Mercurea acum 30 de ani părinții nostri pasivitatea.

Extasiati de însuflețire au dat ieri Românii primul asalt de reîncepere a activității!

Și rezultatul a reușit splendid!

Din mijlocul unei lupte mărețe a bravilor grănițeri dela Dobra, Dr. Aurel Vlad a ieșit biruitor fiind ales ieri, Sâmbătă, deputat dietal, cu 256 voturi contra alor 204 voturi primite de Dr. Farkas.

Administrația a făcut sfârșiri uriașe pentru Dr. Farkas. Dar Românii s'au ținut bravi! Huiduiiau pe toți corteșii contrari. 36 de primari comunali au votat cu Dr. Vlad și abia 15—20 cu omul stăpânirii!

Un bătrân de 80 ani și bolnav a fost adus cu trăsura până la sala de votare, unde a fost luat de brațe de câtră doi bărbați și a mers de a depus votul pentru Dr. Vlad!

Uguri desperați telegrafau la Iliia etc. după alegători.

Dr. A. Muntean s'a retras când a aflat că Dr. Vlad are deja 80 voturi, Farkas 15 și dsa 1.

Președintele alegerii Simon s'a purtat în chip perfect de corect și cinstit!

După enunțarea rezultatului Dr. Vlad fu adus, dela casele protopopului Morariu, în triumf, pe umerii mulțimii, în piață, unde i-s'au făcut ovațiuni colosale! Erau beți de însuflețire peste 2000 de Români cari umpleau piața și stradele, cu crengi verzi de stejar în mâni!

Primindu-și dela comisie condiționalul, Dr. Vlad adresă în piață, cuvinte de mulțumită alegătorilor; cuvintele lui electrisară mulțimea, care îl luă de nou pe sus, purtându-l pe strade cu musica în frunte până la pavilionul Oprean, unde se făcu o veselie cum nu s'a mai văzut!

Azi în ziua de Rusalii d. a. la 3 ore Dr. Vlad va fi adus cu triumf dela gară de câtră poporul din loc și satele vecine!

Banderiu de călăreți și călușeri îl vor încungura!

Trăiască bravii alegători dobreni, brava lor preoțime și vrednicii lor protopopi!

Inceputul e făcut în chip strălucit.

Vivat sequentes!

Electorale.

— Din cele văzute și pățite în preajma alegerii din cercul Dobra. —

Luptă mare s'a dat în decursul celor din urmă zece zile în jurul candidaților la deputație în cercul Dobrei.

Intr'adevăr numai cei-ce au intrat în toate peripețiile acestei lupte, sunt chemați a spune, ce e mai ușor să fii azi: pasivist ori activist?

Pasivist înseamnă: șezi comod, iubește-ți pielea proprie, scutește-ți-o, dă din când în când câte-un articol în cutare gazetă, și bate-te în pept, între de-ai nostri, că ești naționalist, și ai pace.

Activist însă: îndrăznește să te prinzi de coarne cu o întreagă administrație încrezută, stricată, necunosătoare de granițe în apărarea hegemoniei celor ce au creat-o, ostenește, aleargă, expune-te, cheltuiește bani și nervi, dă suflet din sufletul tău poporului și nu te speria de nici un pericol!..

Așa am văzut noi în decursul alor zece zile de înaintea alegerii dela Dobra, pe aderenții pășirii dlui Dr. Vlad. Au alergat, ca adevărați apostoli ai ideilor lor, la tot pasul lovindu-se de ghiarele administrației!

Văzut-am munca cea mai însuflețită pentru a strica ce administrația a fost „tocmit” pe placul său în contra noastră, și a tocmi ce ea a fost stricat!

Zeci de cortesi influenți cercetă-sără pe alegătorii români și văzând că pe unii nu-l pot urni să mai meargă cu candidatul „oficios”, îi hotărâsără să stea dar' acasă!

Ai noștri i-au stîmțit să vie și să voteze cu candidatul național, iar cei ce înclină spre contrarul, se stea cel puțin acasă!

Insuși candidatul Dr. Vlad ca și amicii săi, au săvârșit fapte de adevărată apostolie, cercetând pe alegători sat de sat, și prin casele lor.

Nu într'un loc am văzut în ochii câte unui bătrân lacrimi de bucurie, că s'au mai pornit și „domnii noștri” să se mai iee de pept cu cei de străini, doar' mai ajungem și noi deasupra, că destul tot de-alor au fost aleși!

La zeci și zeci de tineri am văzut strălucind din ochi flacăra vie a focului național, arzând cu lamură lucitoare! Ai putea bate lumea cu ei de ar fi toți așa!

Am aflat primari, cari ne-au spus că li s'a dat poruncă a fi cu omul stăpânirii, dar ne ziceau: Nu vom fi! Ci vom fi cu domnii rostri! Națiunea ne chiamă. Că ce-mi poate face? Mă va țipa din pită. Bine. Din pită o să mă țipe, dar din m'alaiu tot nu mă poate!

Mulți primari mai strîmțorați dacă n'au putut vota cu Românul, au șezut acasă și n'au votat cu nimenea!

Am aflat preoți ideal de buni și cinstiti!, — tot atâtea petri prețioase naționale, cari stăteau pierdute în umbra pasivității, și cari abia au așteptat prilegiul să poată străluci în adevărata lor lumină bună!

Ce va urma?

Ce va urma după alegerea dela Dobra, mai ales în cazul de a fi căzut candidatul național Dr. Vlad?

Asupra acestei întrebări discută printre alții „Drapelul” din

Lugoj, scriind în nrul dela 17/30 Maiu, că tocmai alegerea asta, ori mai bine încercătura ce se va produce în jurul ei prin pășirile contrare chiar dintre Români, va încredința pe Dr. Vlad și pe tovarășii sei de luptă, că dreptate a avut Mocsonyi când ne-a spus că pasivitatea e azi singura noastră redută nebiruită!..

Față cu această părere, ușor de susținut din adăpost, din ticnita redacție, noi vă arătăm părerea Românilor Aradani activiști și ei, cari se eprimă prin „Tribuna Poporului”. Ei zic:

„Ori va fi ales Dr. Vlad ori nu noi credem că onorații nostri confrăți dela Lugoj exagerează importanța rezultatului, ori care ar fi el! Pentru-că după cum din faptul că Dr. Vlad va fi ales nu se poate deduce că d'aci încolo ori unde vor mai lupta, candidații naționaliști români vor reuși, tot așa dacă prin uneltele sale păcătoase, prin teroare și abusuri, guvernul ar reuși să învingă asupra Românului de inimă, asta n'ar însemna că acum activității trebuie să depună arma!

„Redactorul „Drapelului” este destul de inteligent pentru a înțelege atâta. N'are decât să se gândească la lupta lui Lueger, în Viena, ori a socialiștilor din Germania. Un șir întreg de ani au luptat, până să ajungă la țaria actuală! Ear noi nu ne putem închipui lupta decât tot așa: o să cădem poate mulți și de multe ori, dar dând nainte, după fie-care campanie avem să fim tot mai tari! Deșteptăm tot mai mult masele poporului; guvernului și candidaților maghiari le vom face tot mai multe greutăți, ceea-ce fără îndoială, dacă stăm în pasivitate, nu s'ar ajunge, ci poporul va ajunge tot mai tare în stăpânirea partidelor maghiare!

„Cât privește acum faptul că guvernul își găsește câte un renegeat, cu ajutorul căruia să cere a produce zăpăcelă între Români, întrebăm pe cei dela „Drapelul”: oare își pot închipui că să va face o lege care să facă cu neputință „coadele de topor”?

„Așa că nu? Urmază oare din asta, că noi nici-odată să nu mai intrăm în lupta electorală?”

O lămurire.

Di Dr. V. Branisce i-a luat dlui Dr. A. Vlad tare în nume de rău articolul „Alea jacta est!”, văzând dsa în acel articol o „insultare a partidului și a actualului conducători”, și află expresiile folosite în „Alea jacta est” așa de grele la adresa unora ce se țin tot „conducători” ai partidului, încât „nici nu le poate reproduce”. Că s'a vorbit adecă despre ei, ca despre unii „lați la frunțeși la spete”, și „ceva mai coțți la cap”...

Dar dl Dr. Branisce uită că acele cuvinte *nu-s ale lui Dr. Vlad* ci „Gazeta” le-a folosit în un articol zemflemistic al seu, și anume în un fel prin care voia

să scoată la iveală superioritatea aceloră față de dl Dr. Vlad! Dl Dr. Vlad a și pus acele cuvinte în semnele citării.

De ce dl Dr. Branisce, când a cetit acele cuvinte în original cu scop ofensator aplicate, nu a aflat de bine a interveni cu nici un cuvânt față de „Gazeta“, aplicându-i aceeași lecție de bună-cuviință în discuție, făcându-o atentă că nu se măsură azi valoarea oamenilor după lățimea spectelor — nici după „mărimea bărbii“, măsuri pe cari „Gazeta“ le-a folosit la aprecierea dlui Dr. Vlad și a soților sei mai mult ori mai puțin tineri. Și de ce numai când dl Dr. Vlad întrebuițează, nu serios și nu ofensator, ci chiar ca un reproș aceleși cuvinte, le observă îndată dl Branisce și alții, și cer moderare? Nu cumva noi suntem liberi de a fi tractați după bunul plac al ori cui, fără a avea macar dreptul a riposta ori a ne apăra? Și oare în ori ce luptă nu ești silit a te folosi cam de armele pe care cel ce te atacă le folosește?

O singură expresie e în parte originală a dlui Vlad, că cei lași la frunte și la spate (vorba Gazetei), sunt copți (tot vorba Gazetei) „până la stadiul ce vine după coacere“. Da, după coacere, după statul bărbăției, vine la mulți oameni stadiul slăbiciunii, și, durere, la conducătorii noștri politici atât de viguroși, de energici, în floarea bărbăției, cu câțiva ani înainte, azi într'adever pare-că a intrat stadiul slăbiciunii în așa măsură, că ne pune pe toți pe griji. Deci nu a prea exagerat dl Dr. Vlad adevărul celor spuse în „Alea jacta est“, iar bruscheța, chiar necuviința expresiilor, domni critici se poftescă a o reduce la origine, atribuindu-o aceloră, care nu în semne de citare, ci original, cu scop direct ofensator le-a folosit!

Același răspuns în această privință și dlui G. Pătăcean la de altfel calmul dsale articol „Momentul“ din „Gazeta“.

Polonii contra Maghiarilor. Profesorul slovac Sokolovsky a ținut mai zilele trecute o vorbire în clubul slovac din Cracovia. În firul vorbirii sale s'a mirat profesorul nostru de

faptul, că Poloni și acum încă trăiesc în amicitie cu Maghiarii, mai mulți învetați și frunțați ai polonilor au luat parte la discuție și pe urmă au hotărât că rămășița prietenei ce mai există întră ei și unguri și-a perdit dreptul de existență. Au explicat rostul preitei de, până aci, — dar acum, zic ei, poporul polon trebuie să ție cu slavonii, — să lupte pentru drepturile sale și trebuie să deie față și liberă expresiune simțimentelor sale de simpatie față de poporul croat.

„Nowa Reforma“ una dintre cele mai de frunte foi a Polonilor scrie, în cauza aceasta următoarele:

„A fost un timp când Polonii au luptat în șir cu maghiarii pentru libertate, astăzi însă nu le e permis Polonilor a se uita cu mâinile în sin, că în ce relațiuni dușmănoase trăiesc maghiarii cu libertatea cucerită, cum apasă pe frații lor și influențează într'atata, că nu permit nici chiar fraților asupriți, să meargă înaintea regelui, căci au vrut să ceară mila pe sama celor judecați“.

Dela adunarea din Dobra.

Intregim raportul nostru dat în fugă în Nrul trecut despre frumoasa adunare politică ținută la Dobra în ziua Înălțării, — amintind că, afară de numeroșii oaspeți din depărtări, mai bătrâni ca și mai tineri, — mulți și-au arătat aderența lor prin telegramme adresate adunării, telegrame calde, îmbărbătătoare, cari și au fost cetite în plinul adunării prin preotul Ioan Moța.

Au sosit anume dela Hațeg o telegramă scrisă de cinci distinși și vrednici români, de cuprinsul:

„Felicitați și urăm succes și la alegere, după îndelungatele vremi de stare pe loc, vrednicului candidat român!“

Din Seliște a sosit o telegramă scrisă de doi tineri inimoși zicând:

„Alegători! Fiți conștii de înalta voastră chemare! Trăiască Dr. Vlad!“

Din Brad o aderență călduroasă dela un grup de Români, zicând:

„Vă pregătiți a alege deputat cu program național. Știrea asta ne-a

tipicul căplanului calvin de peste uliță. Cu eștea am plecat să dăm față cu sbiciul țiganilor cu ursul.

Era o zi caldă de Cuptor. Soarele își arunca cu amândouă mâinile căldura peste păduri. O mulțime de priveghitori cânta de răsănatu bercurile. În liniștea asta numai potcoavele slăbănogite ale gloabelor, ce trăgeau carul din toate puterile, făceau un șgomot înțăpător.

Gătejel s'a așezat în șerigă și își ridică în silă pleoapele îngreunate de rachiul de prune, apoi cu o clipire domoală își relua poziția indiferentă de mai înainte.

— Vezet-ai pe aici ursul vre-odată nene? întrebă Antone pe căraș, uitându-se lacom în gura lui.

— Rea dihanie, domnule. De nu v'ar eși pe potec în cale, că-i rău.

La cuvintele acestea începu și Gătejel a-și încreți fruntea apoi cu un hm! se puse ear pe tăcere.

Nici un turist n'a ajuns la vîrf cu hainele întregi, de ce se ajungem dar noi?

Cătră avcernie ne-a cercetat D-zeu cu un pic de apă de ploaie și ghiată, care a spart parapeul fostului căprar, Simion.

De bună samă că drumul s'a făcut learcă. Ploaia asta ne-a înviorat

înveselit pe toți din ținutul acesta! Vă felicităm că cei dintăiu în comitatul nostru, v'ați hotărât a deschide focul unor crâncene lupte electorale. Să nu vă spărie deloc bărfelile unora din ai noștri, inconștienți ori rătăcioși! Grupați-Vă cu însuflețire în jurul vrednicului candidat Dr. Vlad, și numai câștiga puteți! Cu atât mai vîrtos, că prin letargia de până acum, am perdat aproape totul.

D-zeu să Vă ajute!

A doua telegramă din Seliște, scrisă de alți bravi Români, sună:

Felicitați pasul vrednic al alegătorilor cari cu mândrie se grupează în jurul stindardului Drului Vlad!“

Din Hunedoara una iscălită de mai mulți Hunedoreni, sună:

Entusiasmați felicităm pe alegătorii cercului Docra. Fiți solidari! Curațiu să vă dea însuflețirea generală! Trăiască alegătorii! Trăiască Dr. Vlad!“

O a treia telegramă din Seliște zice:

„Înainte cu Dumnezeu pe calea apucată!“

Din jurul Sebeșului o telegramă sună:

Ghiata s'a spart! De s'ar sparge numai și puterea potrivnică vouă, alegătorii români!

Din părțile Sibiului și din alte părți, aderențe sosite înainte de adunare și după ea, felicită toate foarte călduros pornirea grupei ce și-a pus piciorul activ în Dobra!

Bătrânul profet!

— Strossmayer iar' a grăit! —

Croații au un mare episcop, pe bătrânul Strossmayer, om azi de 90 de ani, dar încă tot tîner la minte și la inimă când e vorba de neamul său!

Ziarul vienez „Die Zeit“ și-a trimis pe un colaborator în ajutorul Rusaliilor apusene, să cerceteze pe bătrânul episcop, rugându-l să-și spună vederile politice asupra viitorului chestiei croate, azi atât de agitate, ca să-i publice părerile în numărul său de sărbătorile Rusaliilor.

pe noi, dar ne-a muiat tălpile dela cisme și astfel nu vom fi mers tocmai un kilometru, când Simion își băgă în traistă călcăiul sărit dela cisma piciorului stîng. Cu toate acestea călca destul de cătănește. După ploaie începu a sufla puțin vînt, ca să ni se uște hainele și să ne clănțănească dinții în gură. Brazii tremurau, vîntul fuera pe vîrfuri și vîjjet de rîu se auzea departe pe unde-va prin afuzime. Gînduri mari începuse a stăpîni mica noastră ceată. Lui Simion toate dihaniile, căte se ascund pe aici, i-să învîrteau în cap, ca la panoramă bucățelele de sticlă colorată. Gătejel sorbea cu ochii smeura de pe coastă. S'o poată aduna toată ce mai lemondă ar înciripa; colo la iarnă căte-va picături în căte-o litră de vin...

Lui Antone i-a părut bine că a scăpat de numerii cei mulți din căntălărie, apoi nu-i păsa de merge la munte ori la popa la cărți. Așa am ajuns la stîna, unde câinii lătrau la bunda cea roșie a lui Gătejel, ca la altă minune.

— Hait cu glaja aceia mai iute striga Simoin și așa o dusă de grăbit la gură, de par'că n'o mai beut, de căndu-i lumea.

Bătrânul arhieru a făcut. naintea ziaristului următoarele declarațiuni remarcabile:

„Noi Slavii nu încetăm a ne încrede și a nădăjdi în viitorul nostru, nici aici în Europa de Miază-Zi, și pentru aceea ne-am hotărât și noi Croații să ne păstrăm și desvoltăm neamul. Noi purtăm luptă de apărare contra aceloră, cari ar dori să ne apese pe noi. Astăzi, firește, impregiurările sunt de-așa, că încă noi suntem cei mai slabi. Căci Nemții din Austria și Ungurii din Ungaria au făcut legătură între sine, ca să-și ajute împrumutat unul altuia domnia, și noi Slavii caută să stăm mai la o parte, dacă nu vrem să ne bată de tot. Dar' nici o alianță (legăduială) nu ține pe vecie! Și cine știe până când va ține și legătura între Nemți și Unguri? Le va aduce el viitorul toate în rînduială, să-și încredințăm numai lui deslegarea acestei chestii. Azi, firește, fiecare, care are ceva de isprăvit, trebuie să alerge la Pesta la Szell, ori la Viena la Körber. Așa-i că așa chiamă pe acești domni — întrebă aci episcopul cu o naivitate prefăcută și comică. Apoi urmă: Istoria lumii e foarte lungă, și aceea ce astăzi este, m'âne deja nu va mai fi! (Înțelege: puterea și stăpînirea),

„Ungurii, a zis Strossmayer cu zîmbet luător în ris, așa se poartă azi, ca și cum ar voi să maghiarizeze întreaga lumea! Pe jumătate doar' și eu m'am maghiarizat... (Asta, firește, nu e adevărat, durere! — zice aci foaia maghiară „B. H.“, care îi aduce vorbirea). La bătrânețele mele a trebuit să învăț unguerește. Auzi numai (și începă a grăi unguerește): „Jól alut ön? — Köszönöm jól...“ Dacă așa s'ar înțempla lucrurile precum le vreau Maghiarii, apoi în imperiul coroanei Sftului Stefan în scurtă vreme n'ar mai fi altceva decât ungerii... Ungurii știu a să validita. Deși în proporție sunt puțini, totuși sunt mai guralivi decât popoarele culte, nemți, englezi și francezi laolaltă. — Aceasta însă nu însemnează încă nimic. Viitorul e încă în întunec, și cine știe ce se va mai înțempla? Poate vom mai ajunge și aceea: cu toate că sum deja om bătrân, de 90 ani, și nu peste mult voi fi chemat în imperiul vecinicii, unde toți încăpem și unde înceată discordia. De-acolo voi privi apoi liniștit mersul afacerilor.

Croații sunt puțini la număr, continuă episcopul, dar pot fi încă mulți.

Începurăm a povesti a mănca talmoș-balmoș, a căsca gura la toate căte le spunea baciul, pân'ce așa pe neobservate ne-am trezit cu seara pe noi.

— Și de ce n'am dormi afară pe o vreme așa bună zise, Antone, curagios.

— He, să vie ursu și bietu Gătejel își strîngea bunda din resputeri pe jur.

— Rea dihanie, zise baciul, zîmbind puțin a ride.

— Facem foc și nu ne temem. Nu chiar departe, de-asupra stavei am pus foc la o grămăjoară de lemne ș'apoi ne tînserăm în jurul jarului pe căte un coșoc păcurăresc. Așa s'a făcut de întunec, de nu vedeam din tot Gătejel numai chiar o mănecă dela bunda cea roșie, ce sta să ardă cu flacăra, aprinsă fiind de niște scântei.

Când se închidem ochii începu a să văta o capră de-asupra noastră, așa de îngrozitor de nu altceva, dar tremura coșocul sub mine, ca și când l'ar scutura frigurile.

Iată ursu, țînete mă, nu lăsați câinii... uuu... mi-s'a adunat pîrul vîlvou în vîrfu capului.

Simion a sărit de frică drept în picioare, noi îl trăgeam jos, ca să nu

Eu însumi sunt de origine Germăni, și cu toate acestea sunt cu totul slav le imposibil ca, casul meu să nu se repeteze de nenumărate ori? Chiar o parte a maghiarilor s'a născut din elemente slavice. Imposibil e ca aceea sub presiunea altor impregiurări să nu se slaviseze iarăși? Și-apoi Croații nici nu sunt singuri. De-oarece între Croați și Sîrbi e numai deose-sebire de religie.

Sîrbi — nu știu zău din norocire sau nenorocire, — au regat propriu, care se înțelege numai sîrbesc nu-i, pentru-că odată fi poruncesc din Viena odată din Petersburg. Identitatea periculoasă dintre Croați și Sîrbi trebuie să dispară.

Trebuie pus capăt acelei agitațiuni dintre Maghiari, Croați și Sîrbi. Noi nu putem prezice întemplantările; dar ca creștini catolici avem filosofia credinței, și suntem siguri că D-zeu toate le va face bine.

Naționalism.

Foarte bătătoare la ochi este mișcarea naționalistă pornită între Germanii austriei. Să știe că de căți-va ani între aceștia s'a pornit așa numita mișcare „Los von Rom!“ Înțelesul ei este, că de vreme ce în Prusia și Germania preste tot, religiunea de stat e cea protestantă și catolici sunt numai puțini, și de vreme-ce bărbați însemnați politici ca Bismarck s'ar fi exprimat că lor nu le-ar trebui alipirea fraților lor din Austria la Germania, pentru-că fiind austriei catolici, și-ar aprinde numai focul confesional și lupta religioasă în casă, — Germanii austriei cari doresc alipirea lor la imperiul german mare încep să se lapede de catolicism trecînd la protestantism, ușurînd prin asta calea pentru alipirea națională la timpul dat.

Sunt abia căți-va ani de când s'a pornit mișcarea pe tema aceasta, și azi se raportează că deja preste 40.000 de Germani romano-catolici au trecut la protestantism! Semn că mare e dorința lor de a se apropia cât mai mult de frații lor din imperiul german.

ne simtă ursu, când pică ca din senin o bucată de lemn în mijlocul jarului.

De-abia am eșit de sub scînteii și cum o mai luarăm cătră stîna. Când se impedează Gătejel, decate trei-ori se rostogolea de-a dura, dar frica dracului nu-i da răgaz să-și pipăie oasele.

Dimineața când ne văzu baciul, zîmbi earăși a ride. Simion pică cu nasu de-o buturugă — era foanță; Gătejel nu-și mai putea pune piciorul în pămînt, ear Antone atăta și-a zdrențuit hainele, de era de necunoscut.

— Rea dihanie, zise baciul rîzînd din toată inima.

— Rea trăsno-ar fi fost D-zeu, fonfăe Simion și o luarăm mai departe urmăriți de nu prea pretinosul lătrat al cânilor.

Rău ne-a păcălit baciul măi copii. — Rău ticălosu, că îmi vine să mă întorc înapoi.

Și așa începărăm a amenința, de să fi fost între noi, era vai de el.

Pecat numai, că stîna era prea departe, ca să poată fi primejdiioase amenințările noastre afurisitului de baciul.

Tulius.

FOIȚA

SATUL MEU URSUL

Carul de mult ne aștepta să eșim din crășma lui Nussbaum, dar unde sunt patru Români abunăseama, că sfaturi sunt cel puțin patru cară.

Nici pe uliță nu ne dam rînd și strigam toți de-odată.

Ne-am așezat în car, care pe unde a încăput, apoi lipind cărașul pocia pe spinarea gloabei de-adreapta, am plecat. Așa săream pe luitrele carului, de n'am crezut să ajungem teferi la poalele munților. Și ar fi fos pecat de vre-unul că eram tot oameni cu multă greutate. Era Antone, morar și director de bancă. Moara tot fi mai aducea căte ceva, dar la bancă numai cu sila l'am pus în frunte.

Simion, voiajeur-croitor, și să părea a fi de omenie. Însurat era de 8 ani și avea 7 copii, De-altcum îi plăceau urechiușile fripte.

Gătejel dascăl pe două anotimpuri, pe iarnă și vară. Iarna dascălea în școală, vara nu prea eșea din crășma lui Herbert, unde înveta glasurile și

Cu toate astea însă, deși e acesta un viu semn de iubire națională, ni-se pare în același timp un trist semn al vremilor că la un popor cult ca cel german, alipirea la religiuina moștenită, dela părinți e așa de slabă încât la un apel mai bine sunător e gata cu grămada a o părasi și a trece la alta religiuina.

Ca dovadă de naționalism însă, e într'adevăr semnul vedit al unei foarte înflăcărâte iubiri naționale, pentru care atâta inși sunt gata a-și lăpăda și legea lor, numai ca spre scopul național, să se facă prin asta pași înainte!

Să fie posibil?

Ziarul „Magyarország“ aduce știrea, că în Berlin (de ce nu în Viena ori Pesta?) s'ar fi știind în cercuri largi, că M. Sa Impăratul Rege e aplicat a face unguirilor nouă îngăduințe în privința armatei, și că anume tocmai în privința în care ei o cer: a limbei și a steagului maghiar.

Știrea e primită mai mult ca o iscoadă a ziarului din Pesta ca să vadă ce răspuns s'ar da ei din Viena. Ziarul „Zeit“ a și dat răspunsul unui militar cunosător de lucruri, spunând că asta chiar s'o vrea Maiestatea Sa nu se poate decât în zeci de ani, că azi sunt în armată 4744 oficeri ungari (născuți în Ungaria) și ar trebui 7300, deci lipsesc peste 2600, ca să fie atâta câți s'ar veni pe Ungaria dacă ar fi să-i împarți după țeri, ear fiindcă aceia sunt supliniți cu oficeri austriaci cari nu știu limba ungurească, firește nici nu ai putea introduce limba asta, nepricepută de jumătatea oficerimii. Dar și din cei 4744 originari din Ungaria, după cercetările făcute, sunt mai mulți Croați, Sârbi, Români și Nemți cari ear nu știu ungurește. Deci rămâne de tot mic numărul celor ce știu ungurește.

Și fiind că se cere, că pe oficerii de fel din Ungaria, să-i trimită să slugească la regimente din Ungaria ministerul de războiu a făcut întrebare către cei 700 de oficeri ungureni cari sluges prin Austria, de doresc să fie duși la serviciu în Ungaria? și mai mult ca jumătate din ei au răspuns că nu doresc să fie aduși acasă, că le mai place acolo unde se află!

„Magyarország“ susține totuși și în un număr mai nou știrea, că M. Sa are de gând a face îngăduințele amintite față de limba maghiară și steagului maghiar în armata de linie.

Din pildele altora.

Foile ungurești aduc cu vedită neplăcere știrea, că în Timișoara a început să apară o nouă foaie germană națională, și ca să răsbătă bine în popor, are format mic și să dă lesne de tot. E „Temesvarer Morgenblatt“. Și foaia să tipărește în tipografia naționaliștilor germani, în acea tipografie, la care e lege, că dela unguri nu primește nimic nici de lucru, să-i plătească ori cât i-ar plăti! Atât de înflăcărati sunt în naționalismul lor și respingători a tot ce e unguresc!

NOUȚĂȚI

Lueger și poporul. Sub acest titlu, foaia ungurească „Magyar Szó“ scrie următoarele:

Întrebarea că de ce îl întimpină pretutindeni poporul vienez cu simpatie așa de mare pe Luger ni-o explicăm din mai multe fapte.

Vorbește, să împretinește cu oamnenii săraci și dovedește mult interes și porniri frumoase față de popor. De pildă la noi domni cei mari de oraș, nu-și bat de loc capul față de poporul muncitor.

La noi zic magistrații orașanești, că poporul muncitor să mănânce pâinea scumpă, să plătească dările cele grele și., de nu-î modru altcum — să meargă în cuina populară să mănânce de 10 cruceri un prânz. Inse Lueger să luptă pentru popor! Chiar în zilele acestea le-a eluapat dreptul ca poporul sărac vienez, de luna trecută începând, poate să folosească trăsurile electrice și să facă ast-fel de drumuri cu ele, în schimbul unui bagatel de 5 cruceri, pentru cari în Pesta ar plăti circa 30 de cruceri. Tot de atunci începând, acestea circulează din zori și până seara la 8 ore în care restimp omul poate merge unde vrea, în ori ce depărtare, și plătește numai cinci cruceri! Pentru aceasta reformă nouă poporul vienez îl laudă și îl preamărește pe Lueger.

„De încheiere, întreabă foaia ungurească, că oare să află vre un muritor care să fi auzit din gura poporului din Pesta vre-o laudă ori preamărire la adresa primarului din Pesta? — Noi știm că nu!..

Intâlnire de regi. Din București se scrie, că regele George al Greciei, va face regelui român Carol o vizită. Această călătorie se plănuise deja în luna Februarie în Abazzia, dar în urma împrejurărilor politice din România, a trebuit amânata. Scopul călătoriei e lămurirea relațiilor și evenimentelor din Orient. Timpul călătoriei nu este încă hotărât, dar poate va fi în vară, când curtea României va petrece în Sinaia.

Perepetiile unor emigrați români.

Foile ungurești aduc o știre despre un grup de zece români din Transilvania, cari au mers în America, de unde au fost trimiși înapoi și au sosit la 30 Maiu la Rutka într'o stare de plâns. De aci, fiindcă n'aveau bani să-și scoată bilet, au fost escortați pe jos la T.-St.-Mărtin, la solgăbiru. Aici au fost băgați în grajdul dela casa comitatului, unde fiind liniștiți de foame, și-a făcut milă de ei directorul dela școala de meserii, Banffy, și le-a dat pâine. Acest grup, despre care foile maghiare nu spun anume, din care parte a Transilvaniei sunt, au pornit de acasă încă din iarnă, având scop se ajungă Cleveland. Niște agenți însă i-au abătut de la această țintă, îndemnându-i să meargă în Canada, unde spuneau ei, că sunt mai căutați lucrătorii. Oamenii au ascultat de agenți și s'au dus în Canada, unde însă n'au găsit de lucru. Atunci s'au dus la Newyork. Aici i-au luat poliția în primire și i-a dus la biuroul de emigrare, unde i-a ținut închiși timp de 14 zile, după care i-au pus pe vapor și i-au trimis la Hamburg, de unde au plecat mai departe. Când au sosit în Rutka, Români nu mai avea din cele câte 3—400 coroane cu câte au fost plecat unul fiecare, nici un crețar!

Dr. Dr. Iuliu Coste. Advocat aduce la cunoștința publică că și-a deschis Cancelaria advocațională în Ciocova.

Dar frumos. Subsemnatul în numele comitetului și a poporului gr.-or. din comuna Bobalna, îmi țin de creștinească datorința a aduce și pe cale publică cele mai sincere mulțumite tinerului nostru preot Petru Lula pentru viul interes ce-l arată față de biserica noastră. De când a venit ca păstorul nostru ne-a împodobit locașul lui D-zeu cu mai multe obiecte cari numai spre laudă fi pot servi și cari la timpul său s'au și dat publicității.

Acum din nou vine preotul nostru cu o donație frumoasă, cumpărând pe speșele proprii 2 prapori în valoare de 70 (șapte-zeci) coroane.

Bine primită fie această faptă nobilă înaintea tatului ceresc și servească tot odată și altor creștini de indemn. Bobalna, în 21 Maiu 1903. Nicolau A. Fieru, epitrop.

Producțiuni teatrală. se va aranja de „Secția industrială“ a Reuniunii economice din loc, Dumii în 7 Iunie (prima zi de Rusalii), în sala hotelului „Transsylvania“. Venitul curat e în folosul ei.

Consacrarea noului episcop al Lugojului Dr. Vasile Hossu — după cum ne vestește „Unirea“ se va face la Blaj la sărbătoarea sf. Apostoli Petru și Pavel. Noul episcop se va muta la Lugoj în decursul lunei Septemvrie, ear P. S. S. Dr. D. Radu trece la Oradea-mare încă în decursul lunei Iulie a. c.

Draga și-a sfârșit dragostea... Regele Sârbiei e totuși pe cale a să despărți de Draga sa. I-s'a urit de veduva de inginer și ar vol să aibă una mai tînără. Pricină află: ci-că scumpa patrie are lipsă de moștenitor de tron și Draga nu o să-î poată da moștenitor. Sfetnicii s'au trezit într'o zi că-i'chiamă la sine și le cere sfat în acest mare lucr. Toți l'au îndemnat să se despărta de inginerița ajunsă pe tron. Unii l'au sfătuit să iee pe principesa Lippe, alții pe Xenia, frumoasa fată a Muntenegrului, căci prin asta s'ar obli mult și calea păcii între Sârbia și Muntenegu, și ar aduce Sârbia mai aproape și de inima tătucului dela Nord, la a cărui curte încă e o fiică muntenegreană, și de Italia, pe a cărei tron e asemenea o frumoasă muntenegreană. Ci-că Draga să zbate rău să împedece lucrul, — dar la urmă tot acolo va ajuge.

Mulțumită. Subsemnatul în numele scaunului școlastic dela școala comunală din Bobalna îmi permit a aduce cele mai vii mulțumite Prea Stimatei noastre doamne Ana Adamovici, mare proprietară, care nu numai față de biserică s'a arătat cu frumoase jertfe în mai multe rânduri, ci și față de școala noastră comunală.

Cu ocașunea tineri examenului în 31 Maiu a luat parte la examen și a donat pentru elevi 10 coroane, pentru-ce primească stimata Doamnă sincerile noastre mulțumite. Bobalna 1903 în 3 Iunie. În numele scaunului școlastic: Ioan Gherta, jude comunal, cassir al școalei.

Fuduli peste tot locul. La Petersburg au avut loc zilele astea mari sărbări iubilare într'u amintirea fondării acestei mari cetăți alui Petru cel mare!

Au trimis deputațiunii lor orașele mai mari din Europa. A trimis și Budapesta. Fudulii trimiși ai cavalerestii nații, au așteptat, ca îndată după Londra ori Berlin să fie ei poftiți în lăuntru a să presenta. Când colo ved că trece oraș după oraș, Londra, Paris, Berlin, Viena, Roma, etc.

toate capitalele, orașele unde șed capete încoronate; iacă vin Bucureștii, trec, vine Belgradul Sârbiei și trece, și Budapesta încă nu!

Paprică de mânie, primarul suprem Markus al Pestei, sub cuvânt că e deja „obosit“ de atâta așteptare, a plecat, încât când să-î vină și lui rândul, așa mai napoi, — n'au mai avut de unde-l lua. Prin asta a vrut să scape „onoarea“ Budapestei de a fi chemată prea după Belgrad... Dar, cum să vede, nu i-a prea succes.

Mare hoție la posta din Pesta. În 3 Iunie un căruț de postă venea dela o stație spre alta în Budapesta. La un oficiu postal (fiind acolo în mai multe puncte ale orașului poste), oficialul de postă ce venea cu servitorul pe căruț, a intrat la oficiu având să iee ceva de acolo. Peste 3—4 minute ieșind să se urce iar pe căruț să meargă mai departe, căruța ca'n palmă! Și erau în acel căruț apoape jumătate de milion coroane! Deloc s'a telefonat la poliție, s'au pornit poliștii cei pedestri și cei călare în toate părțile, dar căruța nu-i și n-i! Târziu de tot au dat de căruța cu calul stând în marginea drumului eșiți din Pesta aproape de un sat vecin. Dar căruța era ruptă cu ceva și din ea scos un pachet în care fuseseră 98.000 coroane, ceialți bani erau acolo. De urma coșiului, pe care îl chiamă Micsinay Mihály, nu au mai dat. Sa dus pe urma lui Kecskeméthy...

Dr. Dr. Laurențiu Nestor anunță că și-a deschis cancelaria adv. în Blaj. —

Un steag tinerimii din colegiul din loc a fost făcut din colectă publică. Sa făcut un steag scump, care s'a sfințit în 2 Iunie cu festivități la cari au participat trimișii Kultur-egyletului, ai comitatului, ai autorităților publice locale și bisericestii. Reprezentanți tutorora au bătut câte un cui festiv în steag. Biserica gr. or. română, nu s'a reprezentantă prin nimenea la această paradă, și peste tot Români au stat departe de ea.

Moarte. Ioan Piso, fost senator și căpitan de poliție în Sebeș, după grele suferințe a răposat la Sibiu, unde era retras în pensiune. Dzeu să-l odichnească în pace.

Regina Draga în primejdie. Lui „Reichswehr“ i-se scrie din Belgrad că bucătarul frances al regelui Alexandru a fost găsit mort în conac ucis de un glonț. Să svonește, că omorul era pregătit pentru regina Draghina, care de mai mult timp fu sfătuită să se păzească, căci i-s'a pregătit moartea prin înveninare. Regina nu gusta nici o mâncare înainte de a o da s'o guste un cățelus al ei, care alaltăieri a pierit, având semne de otrăvire, Moartea tragică a bucătarului, urmă în noaptea după otrăvirea cățelusului.

FEL DE FEL.

Pe semicerc în sus și-n jos. Interesantă e istoria unui om până norocul e cu el, cum îl ridică pe trepte în sus, ca urcând pe semicerc, pe boltă în sus, până în vârf, și de acolo uneori dându-se iarăși jos poate mai iute de cum a urcat, ba de cum a visat.

Așa e și istoria vieții abatelui catolic Bernhardt Bauer, fostul duhovnic al Impărătesei Eugenia, soția lui Napoleon III, regele Franciei. El e născut jidan din Budapesta, din o

familie bună. În 1848 aflându-se în Paris, s'a alătură la partidul lui Cavaignac care avea viitor, și și-a făcut trecere și pretini. Pentru a putea da mai ușor înainte, a trecut la religiuina papistașă și a studiat chiar teologia! Și-a făcut de grab renume de mare predicator. În 1866 a ajuns la curtea franceză, unde începu a avea frumoasă trecere. Cu predicile lui scormonea admirabil simțămintele religioase ale ascultătorilor, așa că alergau cu miile să-l auză. Adesea pune în cuvântări și părți politice și lumea îl asculta și mai cu interes, crezând că Curtea fi inspiră ideile politice pe cari să le picure în cuvântările bisericestii.

În vremea răscoiului din 1870, Jidanul tot Jidan, speculând în dreapta și în stânga, curtea a observat clătinaarea lui și a picat din grația curții. Cu încetul fu dat uitării, iar mai târziu și ieși din clerul catolic, îndrăgindu-se de o baletistă dela opera din Paris, pe care, peste câțiva ani a și luat-o de soție. Prin 1889 petrecând la Nizza, să întâlnea adesea cu fosta sa împărăteasă Eugenia, dar par'că nu s'ar fi cunoscut nici când, așa nu îl mai lua ea în seamă, și și el să ferea cu precauțiune din calea ei. Zilele astea a murit în etate de 74 ani. Predicile lui însă din vremea cât era preot, să caută și azi tare, ca fiind foarte frumoase, mișcătoare, isteț compuse. La dorința lui, înmormântarea i-a fost simplă de tot. Și așa s'a pogorît în pământ după ce urcase odată pe roata norocului sus-sus, dar să și pogorise de pe ea până iarăși jos printre muritorii de rând, de unde începuse a să urca.

HAZ

Intre prieteni. A.: Și serios ai de cuget să te căsătorești cu D-șoara Miți? Eu spun că după a mea părere e ca o nulă.

B.: Vezi mie chiar nulele în plac. De ar avea numai o cifră și cât de multe nule.

*
Grea. Miți O dumnișoară ce a trecut de 40 de rose rose. Ce crezi d-le Costică cât sunt eu de grea.

Costică. Acum cel puțin 50.000 de coroane.

*
Aha! Bărbatul: Și așa dară Anuță dragă tu ai dureri mari. Spune-mi unde te simți rău
Ea (arătând la cap) Aici, sus drăguțele.

El: Aha! o pălărie nouă...

Învățcel de măcelar

Subscrisul primesc numai de-cât în măcelăria mea

un învățcel

Să fie tînăr bine desvoltat, cu ceva cunoștință de carte. Condițiuni favorabile!

Aurel Papiu

măcelari în Orăștie.

Economic.

1-1

„Assicurazioni Generali“, marea bancă de asigurare din monarchie și-a ținut în Martie a. c. a 71-a adunare generală, în care a prezentat bilanțul pe 1902.

Din raportul ce avem înaintea noastră. vedem, că această bancă să

afli în stare de înflorire ca nici una alta în monarchia noastră, Iată câteva, date cari dovedesc aceasta:

Reservele ei de câştiguri fac azi laolaltă 20.313.106 cor. 94 fil., din cari 5.250.000 cor. e reserva de câştiguri statutară, 14.010.830 cor. 16 fil. reserva pentru întimpinarea fluctuaţiunii preţurilor la hârtiile de valoare; — mai departe e de remarcat reserva de 160.000 cor. pentru întimpinarea pretensiunilor dubioase, şi fondul special de 720.000 cor. 39 fil. pentru întimpinarea eventualei scăderi a intereselor după depuneri în secţia asigurărilor de viaţă.

Toate reservele şi fondurile Societăţii, cari sunt plasate în hârtii de valoare de primul rang, au crescut dela 190.319.427 cor. 11 fil. cât erau anul trecut, la 208.632.918 cor. 73 fil. **deci creştere curată în un singur an, de peste 18 milioane!** — fapt care poate inspira cea mai mare încredere chiar şi celui mai precaut om, care voeşte să-şi asigure imobilele or viaţă.

Despre marea estinderă a acestei puternice bănci de asigurare, ne putem face o idee şi din următoarele încă:

În anul 1902 avea asigurări de viaţă pe suma de 611.558.220 cor. 13 fil. şi a încasat premii la asigurările de viaţă 27.001.880 cor. 96 fil. — Fondurile de garanţă a băncii singur în ramul asigurărilor de viaţă, au crescut anul trecut cu 13.024.702 cor. 24 fil., atingând acum suma de 160.189.849 cor. 13 fil.

În contra focului avea asigurate edificii şi valori în preţ de 12.271.374.385 cor. — (peste 12 miliarde!) pentru cari a încasat premii în sumă de 20.218.214 cor. 97 fil., din cari 9.132.779 cor. 87 fil. a plătit ca reasigurări, rămânându-î încasare proprie 11.086.435 cor. 10 fil.

Pentru asigurări de transport a încasat, după detragerea reasigurării, 1.457.860 cor. 40 fil.

Pentru asigurări contra spargerii cu furt, a încasat 363.700 cor. 26 fil.

Pentru pagube a plătit banca „General” în anul trecut 25.473.446 cor. 68 fil.

Adăugând la suma asta, şi cifra tuturor despăgubirilor ce a plătit dela înfiinţarea sa până azi, rezultă că „General” a plătit de tot în cei 70 de ani decând există: 742.014.072 cor. 65 fil. (peste 742 milioane!). numai despăgubiri la cei asiguraţi la ea!

Fondurile şi reservele sale, le-a plasat în valori de rangul prim, şi anume:

1. În imobile şi pretensiuni în tabulate, are 33.144.493 cor. 62 fil.
 2. Imprumuturi date pe poliţele de asig. de viaţă 18.600.000 cor. 19 fil.
 3. Pe hârtii de valoare zălogite 682.782 cor. 13 fil.
 4. Hârtii de valoare cumpărate 141.290.011 cor. 09 fil.
 5. Cambii în portofoliu 1.035.953 cor. 91 fil.
 6. Hârtiile acţionarilor 7.350.000 cor.
 7. Depuşi la bănci disponibile 6.529.677 cor. 79 fil.
- Averea totală azi: 208.632.918 cor. 73 fil.

Sz. 559—1903. kir. végrh.

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szésvárosi kir. jbiróság 1902. évi V/675 sz. végzése következtében Dr. Keresztes Sándor déési

ügyvéd által képviselt Dr. Onisor Viktor beszercezi ügyvéd, mint a déési kereskedelmi bank részvénytársaság engedményese végrehajtató javára Fekete N. Mihály és társa szésvárosi lakosok és végrehajtást szenvedettek ellen 480 K s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefoglalt és 2786 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: különféle butorok, tájképek, lámpa szönyegek, zongora, china ezüst és porcellán edények nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szésvárosi kir. járásbíróság 1903-ik évi V. 675/10 sz. végzése folytán 480 K tőkekövetelés ennek 1902. évi május hó 14 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 73 K 56 fillérben bíróság már megállapított, valamint ezutali 5 K 80 fill. árverési kitézetési költségek erejéig Sz.-városon adósok lakásán leendő eszközzésére 1903. évi június hó 18 napjának déelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében esetleg becsáron alul is, azonban csakis készpénzfizetés mellett, fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek. A befolyandó vételár pedig bírói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szésvároson, 1903. évi május hó 17 napján.

Rác Árpád
kir. bir. végrehajtó.

Incunoscintzare.

Am onoare a aduce la cunoştinţa onor. public din loc şi din jur, că am deschis un

ATELIER

de pantofarie şi păpucărie

în Orăştie, casele Dlui Dr. Tincu strada Berăriei Nr. 4. unde primesc toate lucrurile de comandă şi le împlinesc prompt.

Cu toată stima

Andrieu Caraşcă

pantofariu

5—6

Vinars de prune!

Ţuică veritabilă!

Subscrisul am de vnzare

100 ferii vinars de

prune curat, de 10 ani

şi îl ofer în detail cu 50 cruceri litrul.

Tot aci şi vinuri bune! A se adresa subscrisului

2—3

Adam Cristea,

Orăştie (Str. Beriului).

CÂND

VENIŢI LA ORĂŞTIE

nu uitaţi a cerceta

pentru trebuinţele ce aveţi D-v. următoarele firme:

Depozitul de haine gata şi mare croitorie vienază alui
SIMION CORVIN jun.
drumul ţerii.

Prăvălia de manufactură şi deposit de păpuşi gata alui
GEORGE BACIU
în piaţă.

Prăvălia de manufactură alui
ION LAZAROIU
în piaţă.

Noua prăvălie mixtă a lui
IOAN ROB
piaţa-poliţiei.

Primul depou de peşte sărat de toate sortele, alui
VASILIE N. BIDU
în Orăştie.

Prăvălia de opinci şi pielărie a lui
PETRU BANCUI
în piaţă.

Croitoria pregătind şi haine bisericesti, alui
ADAM CRISTEA
Colţul Str. Beriului.

Cel mai elegant atelier de frisat, şi tuns alui
IOAN ANDRESCU
piaţa-poliţiei.

Măcelăria lui
AUREL PAPIU
piaţa poliţiei.

Institut funebrel
BARCSI J, şi G. BRASSAI
în Orăştie.

Atelierul de măsur (templar) şi deposit de mobile şi cosciugneri alui

DUMITRU MARTIN
str. Căstăului

Croitoria lui
IOAN MUNTEAN
drumul ţerii

Atelierul de păpucărie alui
ION LAZAROIU
drumul ţerii.

Ferăria lui
ILIE LĂDARIU
Drumul-ţerii (l. bis. gr.-or.)

Atelierul de păpucărie alui
IOAN VĂRMĂGEAN
lângă spitalul mil.

Rotăria lui
NICULAE FILIMON
dr. ţerii (l. bis. gr.-or.)

Atelierul de păpucărie alui
IOAN TOMUŢA
piaţa-poliţiei.

Atelierul de păpucărie alui
alui GEORGE BALOMIRI
Str. Căstăului.

SALON DE MODĂ

— Înştiinţare. —

Am onoare a aduce la cunoştinţa Onoratului Public, că am deschis în *Alba-Iulia* (Gyulafehérvár), un

salon de modă pentru dame,

şi *croitorie de dame*, în care pregătesc cu cel mai bun gust tot felul de haine pentru dame, după cele mai noue foi de modă de Paris şi Viena.

Prin praxa mea de mai mulţi ani şi studiile mele de croitorie, pe care le-am câştigat în saloane de modă de primul rang în Viena, — mă află în plăcuta poziţie, de a putea pregăti cu şic perfect cele mai complicate *haine franceze* şi *engleze* şi *costume!* Repede, punctual, cu preţuri solide.

Haine de doamnă, sau ori-ce *haine de ocazie*, în cas de lipsă le gat în 8 ore!

În salonul meu de modă se găsec totdeauna şi *stofe*, cele mai moderne, şi *căptuşelile* de lipsă, *mătăsuri*, materii alese din străinătate.

Ca măsură e de ajuns a se trimite o talie potrivită şi lungimea rochiei.

La cerere, pentru comande mai mari în provincie, merg cu bogata colecţie de mustre şi jurnale de modă vieneze.

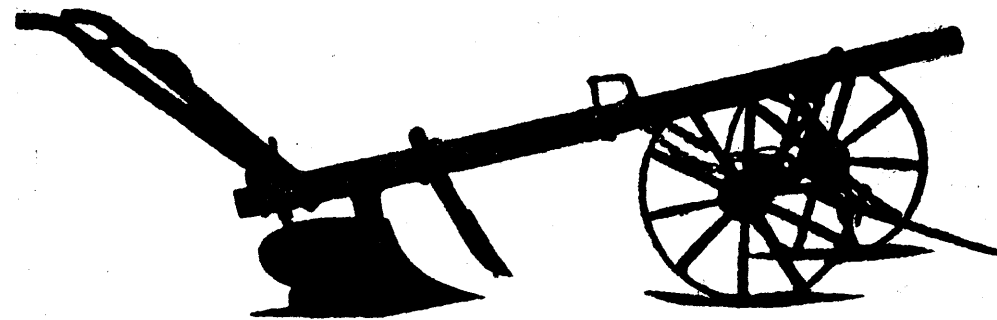
Dau şi ore de învăţatură în croitorie, garantând învăţatură specialişta!

Cu toată stima

Schuster Albertné,

salon şi croitorie de modă

Alba-Iulia (lângă Muzeu).

Cele mai bune pluguri

sunt azi așa numitele „*Pluguri de Bacica*”, lucrate din *remutul* şi *neîntrecutu fer de Stiria*.

Părțile de lemn sunt din material sănătos, lemn tare, trainic.

Plugurile aci recomandate se pregătesc în Orăştie sub supraveghierea mea proprie şi așa pot mijloci reparări ori schimbări mai mărunte, fără cheltueli, aicea.

Pluguri de probă dau bucurios celor-ce doresc, şi neplăcând-le primesc înapoi.

Preţul (afară de rotile) 20 cor. unul.

Recomand cu toată stăruinţa aceste pluguri tuturor economilor nostri! — **Venzătorilor: rabat.**

Ioan I. Vuleu

Orăştie.

„TIPOGRAFIA NOUĂ”

în Orăştie

provăzută cu cele mai noue şi elegante soiuri de litere, — se ofere Onor. Public pentru tipărirea de cărţi, broşuri, foi, anunţuri, invitări, placate, şi ori-ce alt soi de tipărituri.

Numărul de faţă al foi „LIBERTATEA”, tipărită în „*Tipografia Nouă*” presinţ şi el în parte bogăţia şi variaţia caracterelor de care dispune.

Preţuri moderate! ✱

✱ Executare repede!

Tiparul propriu, „*Tipografia Nouă*”, în Orăştie.